

Yirmi Dokuzda Üç

Diyelim ki; yirmi dokuz harften üçü kayboldu ya da diyelim ki yirmi dokuz harften üçünü kullanamıyoruz ya da kullanmak istemiyoruz. Ne olurdu o zaman...?

"H" çıkmış olsa alfabeden, "herkes" i nasıl yazabilecektik? "D" nin olmadığı satırlarda nasıl bahsedebilirdik "deniz"den, "dalgalar"dan... "B" harfini kaybettiğimizde, nasıl açacaktık konuları "Bir"den, "Biriklik"ten ya da "Ben"den başlayarak?

Bu üç harf olmasa nasıl "Hayata Dahiliz Biz!" diye yazabilirdik satırlara?

Hayatı bu yirmi dokuz harfle ifade ediyoruz satırlarda. Tüm dertlerimizi, öykülerimizi, mektuplarımızı, isimlerimizi... Yalnızca bu yirmi dokuz harfle yazıyoruz. H, D, ve B.. Yirmi dokuz harften üçü.. Yani bu üç harf alfabemizde yüzde 10.3 lük bir yer kaplıyor. Bu oran ve yüzde 12.29'luk oran çok yakın değil mi?

Yüzde 12.29'luk oran da ne diyeceksiniz? Türkiye nüfusunun yüzde 12.29 oranında bölümü engelli bireylerden oluşuyor. Bu da yaklaşık sekiz küsür milyon insan demek oluyor. (Bu ağızlara sakız olan 8 milyon ifadesini daha sonra deşeceğim)

Ben de alfabedeki o üç harften biriyim. Diğer yirmi sekiz harften ne bir üstünlüğüm var, ne de eksikliğim.

Saklanmadım ben asla. Saklanmamalıyız da zaten! Toplumdan ayrı bireylermiş

gibi yaşar ya da yaşatılırsak bundan herkes zarar görür. Her kapıda şu anlamsız tabelayı görürüz : "_ayata _ahiliz _iz"

Evet, doğru, özel bireyleriz. Elbette farklı olduğumuz inkâr edilemez. Ama göze soka soka, işaret ederek ya da edilerek "(H)ayata (D)ahiliz (B)iz" dersek ilgiden çok yargılanmaya, birlikten çok ayrılığa yatkın oluruz. Çünkü herkes en az herkes kadar özel ve güzeldir.

Gruplar oluşturup, birer bayrak açarak kime karşı ve nereye gidilebilir? Beraberlik denen şey her yerde yanyana görünmek midir? Bu şekilde ne kadar "HDBayata HDBahiliz HDBiz" dersek diyelim, istediğimizle ve ifade ettiklerimiz hep farklı olacaktır.

Yazık ki, çoğumuz birbirimize olan ihtiyacımızı habersiziz. Birbirimizi nasıl tamamladığımızı göremiyoruz...

Anlamli şeylerden bahsedebilmek için yirmi dokuz harfi de kullanmak mecburiyetindeyiz!

Vefa Lök

Sistem Lütfen

Şu andaki üniversite öğretim sistemine karşıyım. Okuduğum okulda öğretim görevlimiz az olmasına rağmen hala bilinen, buluşu yapılmış şeyler üzerine çalışılıyor ve doktora yapılıyor. Kök hücre ya da genetik üzerine danışabileceğim bir hocamız var o da okulu zor idare ediyor. Okulumuzda aynen lisede olduğu gibi bir sistem gelmesini istiyorum ve şaşıyorum. Orta öğretime bizden daha kaliteli bilim ve öğretim sunuyor. 1. sınıfta temel dersler işleniyor ve 2. sınıfta herkes sevdiği bölümü seçerek okuyor ve "sözselci, sayısalcı" diye seçtikleri dallara ayrılıyorlar. Sayısal fen, Türkçe ve matematik olarak, sözel ise yabancı dil ve sözel dersleri diye ayrılmakta. Bizse sevmediğimiz dersleri 4. sınıfa kadar zorunlu işlemek durumunda kalıyoruz. Elbette bu durumun ardından ezbercilik geliyor. Ne ders verimli oluyor ne de ders zevkli işleniyor. Hep yerimizde sayıyoruz. Sorun bakalım ezberle yüksek öğretimi bitiren bir kişi acaba o ezberlediği dersleri anımsıyor mu? Günlük hayatında kullanıyor mu? Peki neye yaradı üniversite? Niye vize final sı-

navları yapıyoruz. Evet büyüklerim soruyorum size?

Turgay Bulut

Web'deki Mesajlardan Anladığıma Göre

Bana göre, hemen her konuda toplumuz çok fazla araştırıp, gözlem ve de incelemede bulunmuyor. Aslında birçok vakıf ya da sivil toplum araştırmaları da bunu gösteriyor. Ayrıca bu görüşümle ilgili 'Bilim ve Teknik' sitesindeki mesaj panosuna bakmak da yeterli. Birçok arkadaşımızın İnternet'te kolaylıkla bulabileceği soruları "bize yollar mısınız?" diye yazmaları, kolaylık yoluna kaçtığımız durumunu gözler önüne seriyor. Oysaki birçok öğrenci ve diğer gençlerimiz saatlerce İnternet kahvelerinde 'chat' yaptıklarını görüyorum. Oysa bu zamanın yalnızca küçük bir bölümüyle devasa bir bilgi hazinesine ulaşabilirler. Daha birkaç ay önce Bilim ve Teknik dergisinin vermiş olduğu DVD'ler muhteşem bir bilgi hazinesi, bunları değerlendirebilsek hayatımızda çok şeyler değişecek. Bana göre çevreyi değiştirmek yerine önce kendimizi değiştirmeliyiz. Bunun yanında "birlikten güç doğar" deyiimiyle bilgi paylaşımının ne denli önemli olduğunu görebiliriz. Ama birçok arkadaşın paylaşalım dediği konularda birçok arkadaşın yanıt alamadım. Bana göre bu durum, bilim anlayışımızın yalnızca basit bir chat anlayışından ibaret olduğunu gösteriyor. Oysaki 'Bilim ve Teknik' okuyucuları bundan muaf olmalıydılar. Çünkü bu ülkenin bilimsel düşünce gücünü gelecekte onlar sahiplenecekler. Bilim ve Teknik dergisi bu konuda kıvılcıma başlatmış, bunun devamını getirecek olansa ülkedeki gençlerdir. Umarım yazdıklarım istediğim mesajı vermiştir. Hepinize aklınızdan bilginin ve elinizden kalemin eksik olmadığı bir yaşamı diliyorum.

Cemal Gül

Üniversitedeki Seçmeli Dersler Hakkında

Biyoloji bölümü 4. sınıf öğrencisiyim. Kafam çok karışık. Son sınıfta bölüm seçimlerimiz oluyor. Seçmeli ders tarzı bir şey. Elbette bu dersler yüksek lisansta seçilecek alanla paralel olursa çok işe yarıyor. Bu konuda birbirimizi yönlendirebilmek için düşünce paylaşımı öneriyorum ve ben molekülerbiyoloji ve genetik bölümü hakkında bilgi edinmek istiyorum.

Funda Serin

Değerli Okurlar, görüşlerinizi

400 kelimeyi geçmeyecek biçimde ve fotoğrafınızla birlikte "TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi, Forum Köşesi, Atatürk Bul. No:221 Kavaklıdere- Ankara" adresine gönderebilirsiniz. Görüşler aktarıldıkça 3. şahısları suçlayıcı ifadelerden kaçınılmasını rica ederiz. Forum'da ve Serbest Kürsü'de yayımlanan okuyucu görüşleri Bilim ve Teknik dergisini bağlamaz. Forum köşesine aşağıdaki telefon ve faks numaralarıyla da erişebilirsiniz: Tel: (312) 468 53 00 / 1067 (Gülğün Akbaba) Faks: (312) 427 66 77